

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

ONBEŞ GÜNLÜK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 79 30 Eylül 1967 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmeni : ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet" Basımevi

T.İ.P. Trabzon Merkez İlçe Kongresi :

«ANAYASA SOSYALİZME AÇIKTIR!»

Emperyalizmin lânetlendiği kongrede, Vietnam'da ölenler için de saygı duruşu yapıldı

T.İ.P. Trabzon Merkez İlçe Kongresi, 24 eylül 1967 pazar günü İl Merkezi lokalinde yapılmış, kongrede konuşan partililer, Demirel Hükûmetinin memleketi «karanlık bir geleceğe doğru» hızla sürüklediğini söylemişlerdir.

İl Başkanı Attilâ Aşut'un başkanlığında çalışmalarına başlıyan Kongrede, emperyalizme karşı ilk ulusal kurtuluş savaşını yürüten Atatürk ile aynı doğrultuda savaşırken hayatlarını yitiren Vietnam'lı şehitler için saygı duruşu yapılmış, daha sonra çeşitli yurt ve dünya sorunlarının incelendiği çalışma raporu okunmuştur.

«ANAYASA SOSYALİZME AÇIKTIR»

Raporun sosyalizme değinen bölümünde özetle şöyle denilmekteydi:

«Bir süre önce bazı devlet yöneticilerimizin ileri sürdükleri «Anayasanın sosyalizme kapalı» olduğu yolundaki iddialar, basını ve kamuoyunu günlerce meşgul etmiştir. Anayasamızın açık ve kesin hükümlerine rağmen, maksatlı olarak ve sadece Türkiye İşçi Partisi'nin gelişmesini önlemek amacıyla söylenen bu sözler, Sayın Genel Başkanımız, Anayasa Mahkemesi ve değerli bilim adamları tarafından gerektiği gibi cevaplandırılmıştır. Biz burada, emekten ve emekçiden yana olan Anayasamızın, sosyalizme ardına kadar açık bulunduğunu belirtmekten övünç duyuyoruz.»

VİETNAM DRAMI

Raporda ayrıca, Türkiye'nin izlemekte olduğu kişiliksiz ve uydu dış politika yerilmekte ve Vietnam konusuna da dokunularak şunlar belirtilmekteydi:

«Vietnam çok uzağımızda, biz kendi derdimize bakalım, zihniyetini taşıyanlar, yüzyılımızın yüzkarası bu büyük insanlık dramını hâlâ kavrıyamamış kimselerdir. Sosyalistler, dünyanın neresinde olursa olsun, daima ezilenlerin yanındadır. Kaldı ki, Vietnam'da mazlûm bir millet, toptan yok edilmek istenmektedir. Biz bu vahşete, bu barbarlığa seyirci kalamayız. Başka uluslara, kendi kurtuluş savaşıyla örnek olmuş bir ülkenin insanları, Vietnam'da tarihe ve insanlığa karşı işlenen alçakça cinayetler karşısında susamaz!»

KONUŞMALAR

Kongrede söz alan Fikret Ersezer, Kemal Beller, Avni Sevinç ve Erdoğan Gönüller, çeşitli konulara değinerek yurt ve dünya olaylarının parti açısından değerlendirmesini yapmışlardır.

Son olarak konuşan İl Başkanı Attilâ Aşut, sosyalistlere yapılan çeşitli baskılar üzerinde durmuş ve özetle şunları söylemiştir:

«Sosyalistler, yüksek bir insanlık ülküsüne hayatlarını adamış insanlardır. Karşımıza birtakım maşalar çıkarıp bizi yolumuzdan çevirebileceklerini sananlar, korkunç bir aldanış içindedirler. Bütün emekçi sınıf ve tabakalar el-ele verip, sosyalizmi Türkiye'de gerçekleştireceğiz. Bu akımı durdurmaya kimsenin gücü yetmiyecektir. Sosyalistlere baskı yapanları halka teşhir edeceğiz ve de iktidara geldiğimizde, bu kanunsuz davranışların hesabı-

(Sonu 2. de)

ZAM

Kör olası, rahat yüzü beklerken
Karşımıza çıka çıka zam geldi
Yavrusu alınmış canavar gibi
Üstümüze çöke çöke zam geldi.

Bakın şu feleğe ne etti bize
Yüzümüz kalmadı karıya kıza,
Yürekte açılan her yaramıza
Bir avuç tuz eke eke zam geldi.

Yol bilen bilmeyen yürüdü önde
Bitip tükenmiyen şu kara günde
Ekmeğin, şekerin, gazın önünde
Boynumuzu büke büke zam geldi.

Çarşı-pazar, ateş pahası her yan
Yırtık cebimizde boş gezer cüzdan
Ete, süte hasret boğazımızdan
Kırmızı kan döke döke zam geldi.

Kulakta patlayan ince zar gibi
Çıplak ayaklara düşen kar gibi
Kamçılı, çizmeli ağalar gibi
Canımızı yaka yaka zam geldi.

Önüne geçilmez oldu talanın
Haddi hesabı yok yalan dolanın
Her gün sırtımızdan zengin olanın
Ceplerine aka aka zam geldi.

Âşık İHSANÎ

CHP ve ÖĞRETMENLER

Mehmet YALÇIN

Şu C.H.P. ne zaman muhalefete düşse, öğretmen dostu kesilir. Öğretmen Okullarının, Köy Enstitülerinin kuruluş yıldönümlerinde; Hasan Âli Yücel'in ölüm yıldönümlerinde, partinin ileri gelenleri konuşurlar. Gelemezlerse mesajları okunur. Hele seçimler yaklaşınca, öğretmen derdine, köy derdine değinen yazılar yazanlar da çoğalır içlerinde. Ama aslında, bugünkü kadar olmasa bile, C.H.P.'li Eğitim Bakanları zamanında da ülkücü öğretmenler sürülmüşler, dövülmüşler, neden gösterilmeden meslekten atılmışlardır.

Köy Enstitüleri dâvasında, Hasan Âli Yücel'i arkadan vuranlar, C.H.P. ileri gelenleridir. Ve İnönü bu büyük eğitimciyi, oy kaybetme korkusuna, yalnız bırakmıştır.

Mahmut Makal «Bizim Köy»ü yazdığı için C.H.P. zamanında hapse atılmıştır.

«İMECE» Dergisinin ilk sayısının başyazısını İnönü yazmıştı. Türkiye de «gerçekten bir köy dâvasının olduğunu» kabul ediyordu (1961 seçimleri arifesinde). Ama hemen seçimlerden sonra işbaşına getirdiği geri kafalı Hatiboğlu, Köy Enstitüsü çıkışlılar için, kötülemek amacıyla «demirci, kömürcü» sıfatlarını kullandı. Hatiboğluna göre, bedenen çalışmak ayıptı. Aydın dediğin, masa başında göbek şişirmeliydi!... Gericilerin etkisiyle de bir yığın toplumcu eğitimci sürgün edildi. Hatiboğlu, öğretmenler tarafından birkaç kez İnönü'ye de şikâyet edildiği halde bir sonuç alınamadı. En sonunda eleştirilere dayanamıyarak kendisi kaçmak zorunda kaldı.

Yerine geçen İbrahim Öktem'in hangi ipte oynadığını anlıyamadık. Adamın sözleri ile eylemleri hiç birbirini tutmadı. Çevresindeki kişilerin oyuncağı durumuna düştü. Mahmut Makal, Osman Bolulu istifa ettirildiler. Ahmet Aksakal, öğrencilere öztürkçe öğrettiği için, Isparta'dan taa Rize'ye sürüldü.

1964 yılının temmuz ayında, Eskişehir'de yapılan T.Ö.D.M.F. toplantısında Öktem ile bir iki cümle konuştuk. Kendisine «Turhal Ortaokulunda köy çocuklarına yapılan haksızlıkları» anlattım. Birdenbire gürledi: «Onu haysiyetsiz idareciler yapar. Ben ne yapayım?» (Cümleyi aynen alıyorum.)

Ben, Bakanın bu sözlerine güvenerek, okulda köy çocuklarına yapılan haksızlıklara karşı durdum. Olayları dilekçelerle ve basın yolu ile ilgililere duyurdum. Soruşturmaya gelen Müfettişler, benim şikâyet ettiğim kişilerin konuğu oldular. Birkaç gecelik yatak ücretine, birkaç kap ucuz yemeğe, birkaç kilo Zile pekmezine tenezzül ettiler. Kış ortasında Turhal'dan Pozantı'yı boyladım... Kararnamede Öktem Efendi'nin de imzası vardı. Yolladığım itiraz dilekçelerine de bir yanıt alamadım. Aradan iki yılı aşkın zaman geçti, hâlâ merak ediyorum, «bu haysiyetsizler kim?» diye.

Sâdık Göksu, İbrahim Türk, gizli emniyet raporu ile ekmeklerinden oldular. Sadık Göksu'nun stajyerliğini kaldıramadığı ileri sürülüyordu. Oysa, Göksu mesleğe atılalı daha altı ay olmuştu. Öktem ne bilsin stajyerliğin kaç yıl sürdüğünü! Bu konuda S. Göksu'nun İnönü'ye yazdığı mektup da yanıtsız kalmıştır.

İbrahim Türk'e de «seni istemiyorlar kardeşim» demişti. Demek ki, Öktem'e emir büyük yerden geliyordu.

Ahmet Aksakal, N. Kodamanoğlu için «DEMET» Dergisinde, «Tilki kişilikli» sıfatını kullanıyordu. Eskişehir'deki toplantıda da öğretmenler tarafından yuhalanan Kodamanoğlu'nu, C.H.P. bağrına basıyordu!

Şimdi ise «ortanın solundayız» diyorlar. Ondan sonra da İbrahim Öktem'i Genel Sekreter Yardımcısı yapıyorlar. Öğretmenlere sahip çıkmıya çalışıyorlar. Siz bunları babanıza yutturun, yarı aydınlar! Dört yıl iktidarda kaldınız, Köy Enstitülerinin sözünü bile edemediniz. Köyden, Köy Enstitülerinden bahsedenleri adamlarınıza izlettirdiniz... Öğretmenler, toplumcularla birleşerek kendi kendilerine sahip çıkacaklardır.

ANAYASA

(Başı 1. de)

nı mutlaka soracağız.»

YÖNETİM KURULU

Seçimler sonunda Trabzon Merkez İlçe Yönetim Kuruluna Fikret Ersezer (Başkan), Öner Ciravoğlu (Sekreter), Kenan Ölmez (Sayman) ve Şahin Uçar, Fikri İşcan (Üyeler) seçilmişlerdir.

Yeni yönetici arkadaşlarımıza, toplumcu savaşlarında başarılar dileriz.

Yankı :

TEMEL DERİNDE

Teknikerler aylardan beri derslerine girmiyor. Bence boşuna... Çünkü, Anayasa'nın «Eğitimde Fırsat Eşitliği» ilkesi, sadece lâfta kalıyor. Milyonlarca köy çocuğu hâlen kara bilgisizliğin içinde.. Hâlen onbinleri aşan köylerimiz ilkokulsuz.. Doktorsuz, ebesiz.. Yolsuz, evsiz, susuz.. Topraksız...

Her ilk öğrenimi bitiren, Ortaokula gidemiyor, Ortayı bitiren liseye giremiyor. Lise çıkışlıların büyük bir bölümü üniversite bulamıyor. Bulabilen de çokca yoksulluktan okuyamayıp geri dönüyor.. Kala kala parası olan, gücü yeten okuyup adam oluyor. Adam oluyor demiyelim de (çünkü, adamlık diplomayla, parayla, makamla değil, kendini halka adamakla, kısaca adamlık yollarını bilmekle olur.) mühendis, elçi oluyor, yetkili oluyor.. falan filân...

Sonra da tutar yoksul halk çocuklarına, bu gibi halktan uzak kişiler bir hak verirler mi?.. Hak verseler, iş verirler mi?.. İş verseler, kendi hempalarına iş kalır mı?.. Onun için, 1961 Anayasasına iyice sarılıp, Anayasamızın öngördüğü temelli dönüşümleri; demokratik ilerici bir örgüt içerisinde istemekten başka bir çıkar yol görünmüyor..

KAVALCIOĞLU